

За лесничите и горската професия!

Д-р инж. **ЦЕНКО ЦЕНОВ**

Едно горчиво откровение за горската професия и лесничея, за истинския пазител на гората, за духовния човек, който не е пленник на материалното и когото общественят резонанс се опитва да покаже като абсолютно излишен. Най-голямото нещастие днес, не само в нашата горска професия, е, че все повече млади хора се чувстват непотребни. Често си задаваме въпроса защо се опитваме да подкрепяме и затвърждаваме тази теза. Мнозина високообразовани специалисти всеки ден водят своята битка, за да се впишат в класацията и да бъдат част от потребността за грижа и управление на природните процеси, да защитят смисъла от своето образование и целите си в живота. Когато стане дума за горите, възниква въпросът кое кара хората да се разделят и знаещите да остават обидени, а незнаещите – агресивни. Постоянно ставаме свидетели на освобождаването на последните задръжки, престъпването на забраните, отсъствието или пренебрегването на всяка поставяща ни в неудобство етика. Това ли сме днес свободните човеци на републиката? Изкривената модерност и плагиатството на модерния свят като че ли ни превземат и поставят въпроси, свързани с утвърждаването на демократичните ценности в страната ни.

От друга страна – превръща ли се лесовъдската гилдия в затворена популация, която е дала гръб на глобалните социално-икономически промени и научните и практическите достижения на обществените интереси? Голямото мълчание за мястото на лесничите свърши много отдавна. Цялата нормативна уредба за горите е подгизнала от задължения и отговорности на лесовъдите. Остава открита темата по какъв начин специалистите изпълняват задълженията си и как прилагат своите познания. От голямо значение е и определянето на областите и дейностите за тяхното прилагане. Много са въпросите, които вълнуват и организацията на самото управление. Тревожни са тенденциите, свързани с „честното“ договаряне със собствениците – както за тях, така и за „изпълнителите“, което довежда до предпоставки за ограбване на малки и големи собственици на гори. Защо се

случва всичко това и какви са причините? Отговорът може да бъде разнороден и многопосочен. Едва ли лесовъдите са основна и единствена причина. Гората има нужда от хора, които я обичат и познават процесите в нейното развитие. Подготвени. С една дума „майстори“. За да станеш „майстор“, в миналото е трябвало да бъдеш първо „чирак“, после „калфа“. Така трябва да бъде и при работа в горите. Но за всичко това са потребни лесничеи. Не ги нападайте и не ги правете излишни. Много често ставаме плячка за думите, пуснати в публичното пространство. Не са редки случаите, когато те са изречени от колеги – основателно и неоснователно. Но такава е съдбата на лесовъда – борба и стремеж да отстоява своята позиция за постигането на поставената цел.

Вднешно време през социалните мрежи известни лесовъди или пък анонимни хора могат да разкриват пред погледа на обществото и критикуват действията, извършени от свои колеги по различни обществени или лични интереси, зависимости и други персонални причини. Когато мотивите са добронамерени, за намиране на решения по дадена тема, е необходимо да се води дебат. Вместо да отричаме, обезобразяваме и заличаваме близката и далечна история, трябва да я препредаваме с внимание и знание и да извличаме поуките. Днес в това преломно и пълно с неизвестност време, в новите реалности и научно развитие, трябва да насърчаваме дебата около темите, разделящи хората, но той трябва да се води от компетентни хора, а не от професионално неудовлетворени, обидени или пък себични коментатори. Обикновено тези дискусии в социалните мрежи са отбягвани от повечето имащи какво да кажат, защото те отнемат време и мислене и в повечето случаи се водят от емоцията. Ставаме свидетели на едно бързане, което ни тласка да търчим безпамятно, и така неусетно от зоната на знанието често се прехвърляме в света на невежеството. Прогресът не е в това да отричаш създаденото или опонентите си.

Така стоят нещата днес – диалог и доказване. Още нещо ще добавя – памет, приемственост, знание и действие! Има толкова светлина в очите на лесничите. Нека всички заедно правим нужното тя да не угасне. 🍎

”

ЗА ДА СТАНЕШ „МАЙСТОР“, В МИНАЛОТО Е ТРЯБВАЛО ДА БЪДЕШ ПЪРВО „ЧИРАК“, ПОСЛЕ „КАЛФА“. ТАКА ТРЯБВА ДА БЪДЕ И ПРИ РАБОТА В ГОРИТЕ. НО ЗА ВСИЧКО ТОВА СА ПОТРЕБНИ ЛЕСНИЧЕИ.

“